

Samen geméente

Liturgiesuggesties:

Psalm 78: 12 (OB)

Gezang 401: 1 en 4

Psalm 133: 3 (OB)

Handelingen 2:41-47 en 4:32-37

Gezang 320

Na verkondiging: Psalm 13: 1 en 3

Opwekking 139

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Om maar meteen met de deur in huis te vallen:

Wat was die eerste gemeente daar in Jeruzalem een fijne gemeente.

Wie zou daar geen lid van willen zijn.

De blijdschap straalt er van af!

Geen wonder ook.

De gemeente maakt een stormachtige groei door.

3000 Leden op één dag erbij.

Wat wil de Heilige Geest toch in die eerste gemeente werken.

Wat een fijne gemeente!

We kijken, jongelui, broeders en zusters, soms wat afgunstig, soms met verlangen naar het leven van die eerste gemeente.

Naar de wonderen, die de Heilige Geest in hun midden werkte.

Een gemeente met allemaal blijde mensen.

Mensen, die met de eenvoud die hen eigen is, kinderlijk geloven in de beloften van God.

Is het vandaag de dag dan zoveel anders?

*

Gemeentezondag 1998.

Samen gemeente.

Samen gemeente ... in de tijd waarin we leven.

Met de mogelijkheden die we hebben.

Met dezelfde beloften van God.

En met dezelfde Geest die op Pinksteren zijn vuur in mensen ontstak.

Samen gemeente.

Ieder met z'n eigen gaven.

Ieder met z'n eigen talenten.

Om elkaar op te bouwen in het geloof.

Om elkaar te bemoedigen en elkaar te troosten.

Samen gemeente van Jezus Christus onze Here.

Mag ik een paar regels voorlezen uit een brief.

Ik kreeg hem enkele weken geleden.

Een brief van T. en M. W.

Ze zijn met hun dochter S. vertrokken naar Harderwijk.

T.' schrijft:

"Terugblikkend over de (bijna) 4 jaren dat ik deel uit mocht maken van de gemeente en later ook voor M. en nog later voor S., wil ik toch even stilstaan, bij wat er is gebeurd.

Voor mij en ons gezin was de Bethelkerk een enorm prettige gemeente waarin het goed toeven is en waarin vooral Gods liefde merkbaar wordt.

Een aantal gemeenteleden leer je gaandeweg de 'rit' steeds beter kennen en het bevordert de prettige omgang met elkaar binnen de gemeente.

Fijn vond ik het om als pastoraal medewerker op bezoek te komen bij jongeren uit de gemeente.

Werk wat voldoening geeft en wat jongeren laat merken dat zij niet vergeten zijn en worden.

M. vond het heel leuk om op maandagmiddag de kinderclub te doen.

Het betekende voor haar dat ze zusters uit de gemeente beter leerde kennen en het gaf haar een gevoel van je talenten mogen gebruiken.

Wij vonden het fijn dat de wijkouderling namens de kerkenraad op huisbezoek kwam.

Het was goed om met elkaar te kunnen praten over het geloof.

Het jaar welke, voor M. en mijzelf, de fijnste herinneringen oproept was toch wel het jaar waarin wij belijdeniscatechisatie volgden.

Met als gedenkwaardige dag, 25 mei 1997, waarop wij 'ja' zeiden tegen Hem en onze S. lieten dopen.

Wat wij enorm waardeerden is dat de gespreksgroep 'HOU VAST' er kwam.

Het gaf een aanzet om bezig te blijven met dat 'ja' van 25 mei.

Want met 'ja' zeggen alleen ben je er niet, het is slechts het begin."

Was getekend: T.W.

Als ik, gemeente, deze brief lees en herlees krijg ik het er warm van binnen van.

Mag ik het de warmte van de Heilige Geest noemen?

Ik denk dat T. en M. iets hebben mogen ervaren van de warmte van de Geest die we als gemeente mogen uitstralen.

Een gemeente die wil leven bij het Woord van onze God.

Een gemeente waar ruimte is om je gaven en talenten te gebruiken en te ontwikkelen.

Een gemeente waar oog is voor elkaar.

Waar we moeitevolle dingen en blijde dingen samen met elkaar willen delen.

Samen gemeente!

Een fijne gemeente.

Om God, de HERE, voor te danken.

*

Samen gemeente zijn.

Laten we, jongelui, broeders en zusters, vanmorgen ons gemeente-zijn eens spiegelen aan het model van die eerste gemeente.

De gemeente van Jezus Christus in Jeruzalem.

Aan die gemeente voegt de Here dagelijks toe.

Mensen gaan tot die gemeente behoren.

Gemeente van Jezus Christus.

Want Hij, de opgestane Heiland, staat in het middelpunt, in het centrum, in het midden.

Hij is de spil waar alles om draait.
De as waaraan de spaken van het gemeente-zijn aan verbonden zijn.
Jezus in het midden.
In het midden van de gemeente.
In het midden van je gezin.
In het midden van je persoonlijk leven met de Here.
Waar Hij in het midden is ... spreekt Hij, onderwijst Hij, vertroost, Hij, vermaant Hij.
Waar Jezus Christus in het midden is, worden mensen naar Hem toe getrokken.
Als de spijkers en de schroeven door een magneet.
3000. Op één dag.
Onvoorstelbaar.
Zo werkt blijkbaar God.

*

Het gemeente-model zoals Lucas ons dat tekent in Handelingen 2 vers 42 kent vier kenmerken.
Je zou dat kunnen samenvatten in vier woorden:
onderwijs, gemeenschap, avondmaal en gebed.
Vier kaders, vier aspecten van het gemeente-zijn.
Laten we op deze gemeente-zondag inzoomen op dat aspect van de gemeenschap.

Gemeenschap.
Het is het Griekse woord: Koinonia.
Gemeenschap veronderstelt een band een relatie.
Da's dus meer dan gezellig bij elkaar zitten.
Kopje koffie, pilsje, goed gesprek.
Gemeenschap gaat dieper, hoger.
Wanneer we dat woord in de bijbel onderzoeken zien we dat het God zelf is die die gemeenschap werkt en haar in stand houdt.
Eerst is er die verticale lijn naar Boven.
Naar God toe.
Of eigenlijk moet ik zeggen: Die lijn gaat van Boven naar beneden.
God legt dat lijntje naar je uit wanneer je geboren wordt uit ouders die in Hem geloven.
Bij de doop maakt Hij dat lijntje aan Zichzelf vast en belooft Hij je dat Hij als een goede Vader voor je zal zorgen.
Dat je met alles van je leven bij Hem terecht kunt.
Bij je geboorte wordt je in die verbondsgemeenschap met Hem binnengebracht.
Bij je doop ontvang je daarvan ook het zichtbare bewijs.
Gemeenschap met God.
Van Boven naar beneden.
Wat je daar van jouw kant aan kunt doen?
Hoe vaak lees je eigenlijk voor jezelf in de Bijbel?
En hoe vaak vouw jij je handen om met God in gesprek te gaan?
Gemeenschap moet van twee kanten komen.
De Bijbel laat ons weten: Van Gods kant zit het wel goed.
Dag en nacht kun je bij Hem terecht.
En weet je, Hij wordt nooit moe om naar je luisteren.
Gemeenschap moet je onderhouden.
Je moet er wat voor doen.

Net als bij een verkering of een verloving.
Je wilt steeds meer van die ander weten.
Je wilt steeds meer met die ander delen.
Je wilt steeds meer naar elkaar toegroeien.
Omdat je van elkaar houdt.
Omdat je niet meer zonder elkaar kunt.
Gemeenschap.
Van Boven naar beneden en van beneden naar Boven.

Maar omdat je deel gaat uitmaken van de gemeente van de Here Jezus - Hij heeft je immers een plekje daarin gegeven ...
Of je ouders nu gelovig zijn of niet.
Omdat je deel uitmaakt van de gemeente - Paulus noemt die gemeente ergens 'het lichaam van Jezus Christus' - zijn er ook die onderlinge lijntjes naar elkaar.
Die lijn naar je broer en je zus naast je in de rij, vanmorgen.
Heb je al eens kennis gemaakt met elkaar?
Misschien straks tijdens het koffiedrinken ...
Even praktisch:
Wat wordt het op prijs gesteld als door jou dat kaartje wordt verstuurd.
Of als namens jou dat bloemetje wordt bezorgd.
Als door jou dat bezoekje wordt gebracht.
Een teken van medeleven.

'Hoe gaat het met je?'
'Kan ik misschien iets voor je betekenen?'
En om niet te vergeten ... het gebed, de voorbede voor elkaar.
Bidt je wel eens voor een ziek gemeentelid?
Voor Yke of voor Dennis, voor Wietse of voor Ingeborg?
Ik probeer het vanmorgen maar heel praktisch te maken.
Maar natuurlijk lopen er ook lijntjes naar buiten de gemeente.
Familielijnen, sociale- en maatschappelijke lijnen, kerkelijke lijnen.
Tot in de verste uithoeken van de wereld.
Al actief in het Aanloophuis?
Er worden nog schoonmaaksters en schoonmakers gevraagd.

Gemeenschap met God, da's de bron, da's de basis.
En daarop mogen we met onze eigen gaven en talenten bouwen.
Zodat we als gemeente een tempel worden, een gebouw waarin de Heilige Geest kan wonen en werken.

*

Gemeenschap.
Samen gemeente.
Eigenlijk is dat, jongelui, broeders en zusters, best wel uniek in de wereld.
Want in gemeente van de Here Jezus Christus worden alle mogelijke verschillen en tegenstellingen doorbroken.
We hebben dat in Roemenië mogen ervaren.
En de jongeren die naar Venda zijn geweest hebben het daar ervaren.
Taal en nationaliteit ... in Jezus Christus worden ze overbrugd.

Leeftijd, huiskleur en karakter ... in de gemeente van de Here Jezus Christus zijn allen gelijkwaardig.

Want God zélf heeft u en jou en mij een plaats in zijn grote, wereldwijde gemeente gegeven.

Hij heeft ons - schrijft Paulus de apostel - in Christus Jezus uitverkoren.

God kiest dus de mensen uit waar wij gemeenschap mee mogen en moeten hebben.

Gemeenschap ... dat is dus niet alleen een geschenk, een gave van God.

Het is ook een opdracht, een opgave.

We hebben er dus ook zelf voor te zorgen dat we niet als los zand aan elkaar blijven hangen.

*

Nog even dat voorbeeld van de spaken en het wiel.

Laat ik dat beeld nu eens op de gemeente toepassen.

Jezus Christus staat in het centrum, in het midden van de kring.

Hij is de as waar heel het gemeente-zijn om draait.

Hoe dicht je bij het middelpunt zit, hoe meer spaken er in je directe omgeving zijn.

Hoe meer je ook de betrokkenheid op elkaar ervaart.

Maar hoe verder je van het centrum af bent, hoe groter de kring wordt.

Hoe minder spaken je ook in je eigen omgeving ziet liggen.

Zie je het voor je?

Wie zich aan de rand, op de velg van een wiel bevindt, zal geen contact, geen gemeenschap hebben met andere spaken van het wiel.

Maar nu breng je dat wiel in beweging.

Even een lesje natuurkunde:

Als je een wiel in beweging brengt dan gaan er in dat wiel twee krachten werken.

Een kracht die zich naar het midden richt.

De kracht die zich aangetrokken weet door het middelpunt.

(centripetaal)

Maar er is ook een kracht die zich naar buiten beweegt.

Van het middelpunt af.

We kennen die kracht uit de centrifuge.

Doordat je de trommel aan het draaien brengt zullen de waterdruppels zich naar de buitenkant bewegen.

(centrifugaal)

Je zou, om dit beeld nog even vast te houden ...

Je zou kunnen zeggen ... de Bijbel, het Woord van God, de prediking van dat Woord, het onderwijs waarover Lucas het heeft ... dat brengt je dicht bij Christus.

Dat trekt je naar Hem toe.

Naar het centrum. Naar het midden.

En nu is de Heilige Geest de kracht die je - vanuit het midden - de gemeente en de wereld inzendt om de liefde van Jezus Christus handen en voeten te geven.

Ik geef toe ... het is maar een beeld en een beeld gaat altijd wel ergens scheef ...

Maar je zou je vanmorgen wel kunnen afvragen ... hoe ver zit ik eigenlijk bij dat middelpunt, bij Jezus Christus, vandaan?

Ervaar ik die gemeenschap met Hem.
En hoe beleef ik die gemeenschap met mijn broers en zussen in de gemeente?
En wat wil de Heilige Geest eigenlijk met mijn leven?

Ik moest nog even denken aan die brief van T. en M.
Zij hebben dat de afgelopen vier jaar heel positief mogen ervaren.
Die gemeenschap.
Met God, toen ze belijdenis mochten doen van hun geloof en hun kindje mochten laten dopen.
Ze hebben die gemeenschap in de gemeente ook ervaren.
In het actief deelnemen in het jeugdpastoraat en de maandagclub voor de buitenkerkelijke kinderen uit de buurt van onze kerk.

*

Weet je ... gemeenschap, samen gemeente-zijn, je zult je er zelf ook voor moeten willen inzetten.
Ik denk dat ze dat in die eerste gemeente daar in Jeruzalem hebben begrepen.
Ik lees namelijk dat ze daar "bleven volharden bij het onderwijs van de apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden."
Volharden.
Dat betekent zoiets als: met je hart erbij blijven.
Met je hart.
Dat heeft dus alles te maken met hoe je van binnen bent.
Je hart.
Volgens mij heeft dat alles te maken met liefde en met trouw.
Liefde voor God en voor die ander.
En daarin trouw zijn en trouw blijven.
Wat er ook gebeurt.

Ik moest daarbij denken aan het volharden van de Here Jezus Christus.
Hij is uit liefde voor ons daarin, voor u en jou en mij, tot het uiterste gegaan.
Zijn liefde voor zijn gemeente heeft Hem zijn leven gekost.
Volharden ...
Dat is Hem vasthouden en elkaar vasthouden.
Samen gemeente.
Wat er ook gebeurt.
Wij zijn er voor Hem en voor elkaar.
Samen gemeente.
Tot de dag dat Hij zal komen.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 17 mei 1998

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !